

VI. РАЗШИРЯВАНЕ НА ДЕЙНОСТИТЕ. ПОДОБРЕНО СТОПАНИСВАНЕ НА ДОМА НА ПИСАТЕЛЯ. ОБЩОГРАДСКИ ПРОЯВИ

Ще се върна отново на Отчетно-изборното събрание от 17.12.1999 г., защото на него освен отчета и избора на ръководни органи, имаше още два важни момента: осво-бождаване на група членове на Сдружението и предложение за промени в Устава със съответно решение.

Поради постъпили заявления за прекратяване на членство в Сдружението на писателите-Варна по лични причини, събранието реши и освободи: Ангел Йовчев, Асен Кожухаров, Божидар Кунчев, Атанас Липчев, Ангел Шишков, Боян Върбанов, Веселина Томова, Димитър Клисуров, Добринка Петкова, Емил Марков, Емануела Цонева, Красимир Чернев, Лиляна Желязкова, Мария Даскалова, Панчо Недев, Пенка Владимирова, Снежана Иларионова, Спас Левков, Станимир Дринчев и Христина Стоева.

Предложение за промени в Устава направиха Мария Георгиева и Иван Овчаров. Предложението беше прието. Избрана беше и комисия, която да внесе предложения за промени в срок до 07.01.2000 г. В комисията бяха включени с избор Марко Илиев, Людмила Богословова и Иван Овчаров. По тази точка от дневния ред Събранието прие решение, с което насрочи ново Общо събрание на 12.01.2000 година., за приемане на промени в Устава.

Избрани бяха и ръководни органи: Управителен съвет с председател Никола Илиев и членове Веселин Маринов, Мария Овчарова, Турхан Расиев и Иван Ставрев; Контролно-ревизионна комисия в състав Георги Ходжев, Юлия Колова и Камен Николов; гл. редактор – Марко Илиев.

На 12.01.2000 г. се проведе Общо събрание с единствена точка в дневния ред – приемане на промени в Устава.

От името на комисията по предложенията Людмила Богословова направи следните предложения за промени:

Гл. I, чл. 3 да се допълни: „Членовете на Сдружението на писателите – Варна могат да членуват и в други творчески обединения”.

Гл. II, чл. 1 изречение второ да стане: Извънредно Общо

събрание може да се свиква по писмено искане на (вместо ½) 1/3 (една трета) от членовете на СП.

чл. 2, буква „б” да се допълни „изслушва отчета на редакционната колегия и прави оценка на дейността”.

Гл. III, чл. 4 се допълва „и материално-отговорно лице, упълномощено от Управителния съвет с изрично нотариално заверено пълномощно”.

При гласуването, предложенията са приети с мнозинство и подписани от всички присъстващи. Уставът с промените бе утвърден.

Следващият двегодишен период 1999-2001 г. беше спокоен за Сдружението и за вестника, благодарение на голямата всеотдайност и загриженост на председателя на УС Никола Илиев и на зам. главния редактор на вестника Веселина Цанкова, които успяха да привлекат стабилни спонсори като Община Варна и Летище Варна. Много бе направено и по стопанисването на сградата – възстановени водосточни тръби, ремонти по покрива, освежаване на вътрешните помещения и на част от оборудването, отстранени течове пред входа на Дома, нова стабилна желязна входна врата и по-дребни ремонтни работи по терасите и стълбищата.

Наред с творческите изяви, свързани с честванията на бележити дати и годишнини като 3 март, 1 април, 24 май, Седмицата на детската книга, Седмицата на морето, Празника на поезията, Деня на народните будители и др., Сдружението на писателите участва и в културни събития заедно с други институти и представители на обществеността. Честването на 115-тата годишнина от Съединението на България и 150-годишнината от рождението на Захари Стоянов се превърнаха в мащабни общоградски празници, принос за което имаше и Сдружението. Издаден бе специален брой на вестник „КИЛ” – лист „Захари Стоянов”. Инициативна група в състав: Веселина Цанкова, Марко Илиев, Георги Венин от Сдружението на писателите и Борислав Дряновски – директор на Държавен архив-Варна организира поставяне на паметна плоча

на Александър Батемберг, обявил Съединението на България от сградата, в която сега се помещава Държавен архив-Варна, на 6 септември 1885 г. Плочата е поставена на същата сграда срещу градинката на Театъра, няколко дни преди честването на 115-тата годишнина от Съединението, а на самият ден бе открита с подобаващ военен ритуал. По същия повод бе открита и изложба в залите на Държавен архив с материали и снимки за Съединението и за Захари Стоянов.

По подобаващ начин бе отбелязан и рожденият ден на Турхан Расиев. Празникът се състоя в салона на Кафе-театъра на Фестивалния и конгресен център. Юбиларът бе приветстван лично от кмета на града, г-н Кирил Йорданов, а гилдията на художниците го изненада със серия карикатури, украсили салона и фойето на комплекса.

Някои от изявите през периода 1999-2001 години са проведени от Сдружението съвместно с Община Варна, Окръжна библиотека „Пенчо Славейков“, Държавен архив-Варна, Фестивален и конгресен център, Двореца на културата и спорта, Младежкия дом и Областната управа. Пак в този период направиха премиери на свои книги Никола Илиев, Неделчо Витанов, Симеон Илиев, Христо Германов, Турхан Расиев, Веселина Цанкова, Катя Бакърджиева, Марко Илиев, Любомир Владков. За членове на Сдружението са приети Иван Мирчев, Ели Георгиева, Д. Иванова, Диян Дончев, Веселин Асенов и Димитър Ефендулов.

Всички събития и лични творчески изяви бяха подобаващо отразявани в „КИЛ“. Стремекът на редакционната колегия винаги е бил да отразява възможно най-пълно духовния живот в града и страната, с приоритет на най-мощните културни прояви, на тенденциите в развитието на различните видове изкуства, на научни срещи и конференции, в които участваха и членове на нашата организация. Редовно се поддържаха и рубриката „В помощ на учениците“. С интерес се посрещаха и рубриките „Антология „КИЛ“, „Поетите на Варна“, „Галерия „КИЛ“, „Духовна планета“.

Макар че на предходното Общо събрание от 12.01.2000 г. бяха направени промени в Устава, в края на 2001 г., на отчетно-изборното събрание от 21 декември, отново се наложи да се правят промени в Устава, съобразно изискванията на ЗЮЛНЦ, според които е по-целесъобразно

Сдружението да се регистрира „в частна полза“, вместо „в обществена полза“, както е било дотогава.

След направените разяснения, обсъждания и предложения, Събранието гласува и прие промените в Устава на Сдружението, съобразени с изискванията в законодателството и реши Сдружението да се регистрира като Сдружение с нестопанска цел в частна полза. Избран беше и нов Управителен съвет в състав: Веселина Цанкова – председател и членове Станислав Пенев, Людмила Стоянова, Турхан Расиев, Светла Павлова, Емил Иванов и Емануела Цонева. За новата Контролна комисия бяха избрани Руска Даскалова, Кирил Георгиев и Марио Милушев. За гл. редактор на вестника бяха предложени Марко Илиев и Иван Ставрев. При гласуването Марко Илиев получи 24 (срещу 9 за другото предложение) гласа и отново бе утвърден за гл. редактор. Новите членове, приети на това събрание са Петър Костов, Красимир Бачков и Стоянка Петрова (Таня Талис).

С този Управителен съвет започна един от най-емоционалните периоди в двадесетгодишната история на Сдружението. Повечето от емоциите бяха положителни, но имаше и отрицателни, свързани със запазването на Дома, защото се бяха разпалили нови апетити. Чест прави на ръководството, че успя да се пребори с опонентите, без това да се отрази на организационната и творческата работа на организацията. Нещо повече, този двегодишен период, 2001-2003 години се оказа най-плодотворния. В следващите редове ще се опитам накратко да поясня какъв беше проблемът с ползването на Дома на писателя и кои бяха претендентите за подялба на стопанисваната от нас културна база. Това бяха две зависими структурни единици, филиали на национални писателски съюзи – Съюза на българските писатели и Съюза на свободните писатели. Те нямаха законно основание, защото нямаха съдебна регистрация на юридически лица в града, но разчитаха на подкрепата на техните централи, също неоснователна, на фалшивото самочувствие, че са представители на национални писателски организации, и не на последно място, на политическите си позиции в Общинския съвет – Варна, за единия от филиалите, този на СБП. Нямаше логика в исканията на двата филиала и затова, че много от техните членове членуваха и при нас, и ползваха базата на общи основания като всички. За общоградски

изяви, включително и на въпросните два филиала, Сдружението никога не е отказвало ползването на залата на Дома. В крайна сметка, след направени проучвания и консултации, срещи с представители на трите страни, Областният управител Яни Янев прояви разбиране и предостави Градския дом на писателя на юридическото лице Сдружение на писателите – Варна с предимствата и отговорностите по неговото стопанисване. В израз на своята добронамереност, Сдружението на писателите предложи на Дружеството на СБП да се направи обединение на двете творчески формации, защото и без друго около 80 процента от членовете в другото Дружество са изявени и утвърдени при нас, а някои от тях поддържат членството си и в Сдружението. Но ръководството на Дружеството на СБП категорично отказа обединяването.

Както отбелязах преди това, положителните емоции през периода 2001 – 2003 години бяха много повече и на тях се налага да отделим повече редове. Централното събитие за периода беше честването на Десетата годишнина от основаването на вестник „КИЛ“ с множество съпътстващи го прояви. С идейната и финансовата подкрепа на Министерството на културата, Сдружението на писателите – Варна организира кръгла маса за състояние и перспективите на културните издания, за взаимна подкрепа между тях и съвместни действия. В работата на кръглата маса на тема *„Проблеми на артмедиите и взаимодействието помежду им за отстояване на общи позиции в духовното битие на нацията през периода на прехода“*, участваха представители на почти всички арт-медии от София и страната, студенти от специалността „Журналистика“ на Свободния университет „Черноризец Храбър“ - Варна, журналисти от варненски медии, представители на културни институти. Кръглата маса прие и отправи Обръщение към Министерството на културата, областните управи и общините. Обръщението беше публикувано в „КИЛ“ и други културни издания. Друга кръгла маса бе проведена на тема „Какво е да се пише по женски“ с участието на проф. д-р Милена Кирова. Литературният критик Георги Стаматов разгледа книги на Драга Дюлгерова, Ели Георгиева, Светла Павлова и даде ласкави отзиви за тяхната поезия. По повод на кръглата годишнина, Сдружението получи покани за гостуване от дружествата в Добрич, Балчик, Шумен и Пловдив,

където варненци бяха аплодирани както за силното им представяне, така и за благородната мисия на „КИЛ“ редовно да публикува творби и на техни автори. Бе издаден и литературния сборник *“Образът на преживяното време”* с автори на „КИЛ“. Негови съставители са Людмила Стоянова, Станислав Пенев и Емил Иванов. В предговора към сборника Веселина Цанкова отбелязва: *„... И днес, щом си припомня първите дни на зачеването на изданието, в съзнанието ми непременно изплува възхитителния стих на Емили Дикенсън, в който тя говори, че за да направиш ливада ти трябва “трева и една пчела. И да мечтаеш. Ако пчелата не пристига, мечтата стига.” Неусетно бързоногото време отброи десет лета от началото. Много дни, месеци, години се изнизаха, в които, ако златоносната пчела не пристигаше, което често се случваше, мечтата стигаше, за да ни крепи, да ни вдъхва издръжливост и днес, не без гордост да кажем, че не сме отстъпили от копнежа си във Варна да съществува литературно издание като израз не само на духовните потребности, но и възможности на морската ни столица.”*

Кулминацията на тази мащабна културна програма бе тържественото честване на Десетата годишнина от основаването на вестника, проведено в края на юни 2002 година в артзалата на Градската художествена галерия – Варна. Прочетени бяха приветствия от кмета на Варна Кирил Йорданов, от сродни медии в страната, от културни институти в града и общественици. Вестник „КИЛ“ получи и грамота от кмета на Варна, а редакцията на „КИЛ“ връчи плакети на десет от най-добрите си сътрудници. Литературно-музикалната програма бе впечатляваща, запомни се от посетителите задълго. Тази паметна вечер за почитателите на „КИЛ“ завърши с богат коктейл в ресторанта и терасите на Дома на писателя с присъствието на всички варненски медии и гости от други градове.

Заслужава си да се отбележи и това, че два поредни броя на „КИЛ“ бяха празнични – 200-ният, като кръгла номерация, завидна за много от новите издания и 201-вият, посветен на Десетата годишнина. Десетки бяха поздравленията, публикувани в двата броя: от Областния управител Яни Янев, от кмета, Кирил Йорданов, от зам. министъра на културата, Румен Димитров, от председателя на Сдружението на българските писатели, Михаил

Неделчев, от председателя на Съюза на българските писатели, Никола Радев, от изпълнителния директор на Българската асоциация за театър, Николай Йорданов, от проф. д-р Димитър Овчаров – председател на организационния комитет на “Летните научни срещи” – Варна, от проф. д-р Елка Константинова, от Любомир Панчев – камерзенгер на Виенската Щатсопера, от група писатели и научни работници. Особено поласкана беше редколегията на „КИЛ” от поздравлението на гл. редактор на вестник „Литературен форум”, Марин Георгиев, в което той определя „КИЛ” като столица на духовността в България.

Приятно е да се прави отчет на такъв период, макар да е съпътстван и от много трудности. Трудностите се забравят, остават само хубавите спомени. В този дух беше докладът на Веселина Цанкова, изнесен на отчетно-изборното събрание от 15 декември 2003 г., на което, при избора на нов Управителен съвет, тя се отказва от втори мандат. Отвод си направи и Турхан Расиев от предложениата листа. След голям брой предложения и тайно гласуване, за председател на бъдещия Управителен съвет бе избран Станислав Пенев и членове Светла Павлова, Ели Георгиева, Руска Даскалова, Емануела Цонева, Димитър Кънев и Емил Иванов. За нова Контролна комисия бяха утвърдени Илия Топчиев, Юлия Колова и Кирил Георгиев. За главен редактор имаше само едно предложение и отново бе преизбран Марко Илиев. За нови членове на Сдружението бяха приети Марина Свидена, Славейко Чамурлийски, Георги Стаматов и Сия Папазова.

След големите чествания и многобройните и разностранни прояви – творчески, организационни и обществени, периодът 2003 – 2005 години премина по-еднообразно, без сътресения, но и без ярки запомнящи се инициативи, освен отбелязване паметта на Иван Троянски с книгата “EX LIBRIS” – избрани стихове, издание на Сдружението. Новото ръководство положи много усилия събитието да бъде запомнящо се. В залата на Държавен архив – Варна, с помощта на Илиан Троянски – син на автора, бе аранжирана изложба от архивите на твореца, представляващи много ценни експонати, които после наследниците подариха на Архива. Самата изложба бе направена артистично, с виц, със закачка изразяващи духа на твореца, известен сатирик, а на публиката, изпълнила до краен предел залата бе поднесен рецитал от произве-

дения на автора, както и емоционалните изказвания на негови приятели и почитатели. Друго заслужаващо уважение събитие бе издаването на алманаха “Литературна Варна”, посветен на 15-годишнината на Сдружението. Бяха организирани няколко гостувания в Добрич, Генерал Тошево и Шумен, където публиката от тези градове имаше възможност да чуе наши автори, както и два пленера край Балчик на тема „Море”, съчетани с отдиш. Другите изяви бяха традиционните лирични понеделници, премиери на книги, предпразнични четения за 3 март, 1 април, 24 май, Седмицата на морето, Празника на поезията и 1 ноември. Културните прояви от Международните фестивали и конкурси бяха цялостно отразявани във вестник „КИЛ”, поддържани са традиционните рубрики, в отделни броеве на вестника, посветихме страници на писателите от Пловдив и на писателите от Добрич, при техните гостувания на нашето Сдружение.

Още в този първи мандат на председателя на Сдружението, Станислав Пенев, се прояви неговият по-особен метод на работа, съвсем различен от подхода на дотогавашните председатели. Той е човек с изключителна работоспособност, която често му прави лоша услуга. В състояние е да се нагърби с всичко, само азът му да е на авансцена. Пенев информираше постфактум за това, което е направено или ще се прави. Дори членовете на Управителния съвет ги беше поставил в ролята на свидетели на неговите решения. Криеше дните и часовете на заседанията от Емил Иванов, член на УС, от когото очакваше различно мнение за своите намерения. Този недемократичен стил на ръководство най-грубо беше изразен по време на Отчетно-изборното събрание от 28 декември 2005 година, за да може да си осигури преизбиране и оглавяване на в. “КИЛ”. Първо регистрира в Държавен вестник удобен за него дневен ред на събранията, за да избегне задължителния по устав избор на главен редактор, наред с избора на УС и Ревизионна комисия. Постави съдбата на вестника в последна точка – „разни”. Противоустановно беше проведен и изборът на ръководните органи. Изричната клауза за таен избор на председател бе заменена с явен, без Уставът да допуска едната и другата форма съвместно, и без да е направена промяна преди това в този дух. Уставът не разрешава втори мандат за председател на Ревизионната комисия, а Юлия Колова беше избрана за втори път.

3.05.2003 г. На излет в Батова

На следващото отчетно-изборно събрание от 30.01.2008 г. се разбра, че повторното избиране на Юлия Колова не е било случайно, защото преди събитието Станислав Пенев я изпраща някъде, за да не прави финансов отчет на втория му мандат, а такъв не е направен и до днес.

И може би най-грубо погазващото демократичния дух на нашия Устав действие на Станислав Пенев по време на Отчетно-изборното събрание от 28 декември 2005 г. беше овладяването на двете длъжности – председател на СП и главен редактор на вестник „КИЛ“, чрез апаратна обработка на повечето от членовете на СП; и чрез провокиране на славолубието у членовете на Управителния съвет, които присъстват в редакционното каре като водещи на броеве, каквито в действителност Станислав Пенев

сам подготвя. И после с изненада да научават, че са били „водещи на брой“. Пенев не съумя да използва енергията и творческия потенциал на тези хора, които те му предлагаха. И се чувстваха огорчени и изолирани, независимо от останалите ласкателства. Никой от председателите преди това не си беше и помислял да съвместява и двете длъжности, и в другите творчески организации няма такъв precedent. Реномето на вестника бе използвано, за да стане член на Съюза на българските писатели. То не бяха оди, то не бяха посветени стихотворения, то не бяха интервюта с членове на Управителния съвет на Съюза на българските писатели и отзиви за книгите им, които публикуваше на страниците на изданието, за да бъде забелязан и да се осъществи мечтата му да стане член на

Приемете поздравленията ми по повод десетгодишнината на първия в страната специализиран вестник за култура, изкуство и литература "КИЛ".

Използвам възможността да Ви пожелаая да продължавате мисията си на културен будител във Варна и региона. Бъдете все така отговорни в процеса на духовното обогатяване на читателите си.

Честит юбилей! Желая на добър час!

Яни Янев
Областен управител на област
с административен център Варна

Уважаеми дами и господа,
С искрена радост поздравявам екипа на вестник "КИЛ" по случай неговата 10-годишнина!

Ведно с новината за окръглената си възраст, "КИЛ" вестява на своите читатели, приятели и сподвижници - честито и на тях! - още нещо: културата, изкуството, литературата могат да бъдат и цел, и съдържание на човешкия живот. Те са и благословените от таланта дарове, които осветяват житието ни.

Честит празник!

Кирил Йорданов,
кмет на Варна

На създателите на вестник "КИЛ" честито!

Десет години са и малко, и много. От сърце желая да има 100-годишнина и всички ние, които се занимаваме с култура, да работим за това.

Румен Димитров
зам.-министър на културата

Поздравления по случай 10-годишнината на в. КИЛ

СБП. Двата мандата бяха пълноценно употребени от него, най-вече чрез вестник „КИЛ“. И съвсем естествено, престижът на вестника беше килнат – и като съдържание, и като полиграфическо оформление, и като профил на широкопектърно издание за култура, изкуство, литература. Вестникът заприлича на всички жълти издания, загуби облика, който бе градил дотогава, който можеше да различиш и сред стотина печатни трибуни, преди още да си разлистил страниците.

В интерес на истината, през двата си мандата Станислав Пенев имаше и добри прояви, предимно в социален аспект – на няколко пъти той организира краткотра-

ен отдых за членовете на Сдружението на писателите в почивни бази край Балчик и Варна, предпразнични коктейли, предхождани от литературно-музикални програми на ученически състави и може би още нещо, което не си спомняме, защото не е отразено в архивите на Сдружението.

Но това, което Станислав Пенев стори в края на двата си мандата, и в продължението до съдебната регистрация на новите ръководни органи на Сдружението, засенчи с орехова сянка и добрите неща, които е направил дотогава – самолично, в неговия стил, без да е информирал членовете на Сдружението, отказа пред Областната управа понататъшното стопанисване на сградата и предаде ключовете на Дома при „разтворени врати“ и възможност за свободен достъп на добронамерени и злонамерени люде. Много от архивните материали изчезнаха, салонът на заведението – ограбен и опустошен, без инсталации и със съборени мазилки от стените. За тези неща ще се говори и на следващи Общи събрания, извънредни и редовни. Някои от придобивките на Дома, както и самият дом, по предназначение, ще се възстановяват с неимоверни усилия, каквито са отстоявани години наред след учредяването на Сдружението, от няколко поредни ръководства.

С апаратни манипулации бе проведено и Отчетно-изборното събрание от 30.01.2008 г., без финансов отчет, без съобразяване с критиките по време на обсъждането, с опит да се промени устава и да няма мандатни ограничения за председателя, с избор на ново ръководство, подвластно на предходния двумандатен председател, сега като член на УС, с избор на подвластна на дотогавашния председател Ревизионна комисия, с председател за трети пореден мандат Юлия Колова и второ поредно нарушение на Устава. Ще цитирам някои от изказванията:

Емил Иванов: „Вестник без компетентна редакторска намеса не може да има, защото ще се превърне в многотиражка“.

Кирил Георгиев: „Реално или умишлено, в Сдружението се работи на тъмно. Ще има ли Сдружение, или не? Ще има ли сграда, или не? Ще има ли вестник, или не? Дори за събранието се разбра в последния момент.“

Станислав Пенев много скоро, след събранието, даде отговор на въпросите на Кирил Георгиев – остави Сдружението без сграда и спря издаването на вестник „КИЛ“.

Разбира се той имаше и своите поддръжници, които, волно или неволно, също носят отговорност както за преживяните от организацията ни несгоди и тревоги, така и за незавидната слава, която случаят отреди за Станислав Пенев. Ние искрено съчувстваме на Станислав. Все пак той е един от основателите на Сдружението, в него вложи и доста позитивна енергия и само заради мераците си да бъде несменяем председател, си създаде тази незавидна слава.

ПРОТОКОЛ

от отчетно изборно събрание

Днес 30.01.2008год. се проведе отчетно –изборно събрание на Сдружение на писателите гр. Варна. Събранието бе насрочено за 18.00 ч. , но поради липса на кворум , се изчака 1 час съгласно Устава и започна от 19.00 часа.

Председателя на Сдружението Станислав Пенев откри отчетно – изборното събрание и предложи за председател на събранието Турхан Расиев , а за протоколчик - Снежана Атанасова. След гласуване същите бяха избрани и думата бе дадена на председателя на събранието. Той предложи за по правилно протичане на събранието да бъдат избрани две комисии - комисия по предложенията и комисия по преброяването . За членове на първата комисия се предложиха:

1. Петромила Атанасова
2. Христо Николов
3. Емануела Цонева

След като нямаше други предложения се проведе гласуване и същите бяха приети единодушно.

За състав на комисията по избора и преброяването бяха предложени :

Ванилин Гавраилов, Димитър Гьовков, Мария Долапчиева.

Веселина Цанкова предложи и Кирил Георгиев.

След гласуване в комисията останаха :

1. Ванилин Гавраилов
2. Димитър Гьовков
3. Кирил Георгиев

Председателя обяви Дневния ред:

1. Отчет за работата на Сдружението за периода 2006-2007година – докладва председателя Станислав Пенев.

2. Избор на председател на Сдружението и Управителен съвет.

3. Разни

По първа точка бе дадена думата на Станислав Пенев – председател на Сдружение на писателите гр. Варна . Той направи отчет за дейността, като изтъкна наболените проблеми със собствеността на сградата, наема обявен от Областната управа, наред с това изтъкна и личните творчески успехи на колегите си , които са издали нови книги или са спечелили награди от различни конкурси и форуми. След това пожела успехи на новия Управителен съвет и новия председател. / приложение доклад/

Дори тук да бяхме спестили критиката към Ст. Пенев, нямаше как да бъде спестена от участниците в извънредното, спасително Общо събрание, проведено на 19 септември 2008 г. Новите членове на Сдружението, приети на януарското събрание са Димитрина Якимова, Стефан Димитров, Екатерина Митева, Валентина Славчева, Станка Бонева и Георги Халов.

Дадена бе думата за изказвания.

Марко Илиев – заяви , че сегашното ръководство умишлено е манипулирало предишния избор като е действало противоуствано: гласуването е било явно, а не тайно; председателя на комисията по избора е бил в листата за УС ,избора на главен редактор е бил поставен в точка разни и др. Целта на Станислав Пенев е била лична кауза – да стане член на Съюза на писателите. По отношение на вестник КИЛ цари безхаберие и некомпетентност. Намалели са броевете , не отговаря на типологията си , като инцидентно излизат материали за другите изкуства . Вече не отговаря на профила и заглавието си. Дома на писателя е недостъпен. Няма никога хора с които да обмениш информация.

Илиян Троянски – да не обръщаме събранието в лични нападки – да говорим конструктивно .

Емил Иванов – вестник без компетентна редакторска намеса не може да има, защото ще се превърне в многотиражка.

Елена Георгиева – колеги редакцията работи без заплащане.

Веселина Цанкова – неморално е да се пише водещ на броя някой , а да се списва само от един човек.

Богомил Аврамов – трибуната да не се превръща в цензура.

Кирил Георгиев – реално или умишлено в Сдружението се работи на тъмно. Ще има ли Сдружение или не? Ще има ли сграда или не ? Ще има ли вестник или не ? Дори за събранието се разбра пак в последния момент. Лични срещу Станислав.

Турхан Расиев – нека да се състезаваме като поети и писатели , а не да се замеряме с кал.

Веселина Цанкова – ние с някои колеги сме тук от преди да се роди Сдружението и целта му винаги е била да се утвърждава като обществена институция , трибуна на Варна. Нашето е първото в страната и ние трябва да се гордеем с това , а също и с вестник КИЛ , който трябва да повдига авторитета ни. Съществуването на Сдружението има смисъл само ако го превърнем в истинско духовно огнище. Усилията са много да се ръководи такова Сдружение . В това отношение Станислав наистина сам много работи . Нека бъдем обективни и да отдадем заслуженото на старото ръководство, а новото да изберем което ще върши работа , а не по симпатии.

Дим. Гьовков – новите кандидати за председател да си кажат програмите .

Турхан Расиев – аз напускам Сдружението - / напусна залата / Станислав Пенев – колеги нека изберем нов председател на събранието за да можем да продължим работа.

Предложен бе Димитър Гьовков – избран единодушно.

По втора точка :

VII. НОВ, ВЪЗСТАНОВИТЕЛЕН ПЕРИОД НА СЪГРАЖДАНЕ

След януарското отчетно-изборно събрание, близо осем месеца Сдружението на писателите – Варна беше в колапс, без сграда, без работещо ръководство, без вестник, без никакви признаци на организационен живот. Тревога обхвана повечето членове на Сдружението, докато в началото на септември, същата година, инициативна група, в която влизаха Атанас Липчев, Кирил Георгиев, Веселина Цанкова, Ванилин Гавраилов, Илиян Троянски, Емил Иванов, Иван Овчаров и други загрижени писатели, не мога поименно да отбележа всички, повече от 1/3 от членовете на Сдружението, организира извънредно Общо събрание, проведено на 19 септември 2008 г. За председател на събранието бе избрана Веселина Цанкова, а за протоколчик – Снежана Атанасова. Дневният ред бе от две точки: *1. Разглеждане на работата на изборния през януари Управителен съвет. 2. Предложения и избиране на нов Управителен съвет и Контролно-ревизионна комисия.*

Председателят на събранието накратко разясни какво е състоянието на Сдружението в периода от януари до септември, като наблегна на обстоятелството, че последното ръководство не е направило нищо, за да защити интересите на своите колеги. Без да са уведомени членовете на УС, Станислав Пенев в статута си на все още легитимен председател, докато още не е извършена съдебна регистрация на новия УС, взема еднолично решение и заедно с неутвърдения още за председател Димитър Кънев предават ключовете от сградата на Дома на писателя в областна управа, оправдавайки се с новите изисквания за плащане на непосилен месечен наем. Всичко това е станало без присъствието на комисия, без опис на наличния инвентар, документи и вещи. Само част от архива е съхранена при Димитър Кънев, и при счетоводителя.

Някои от членовете на Сдружението, използвайки личните си познания и авторитет, се опитаха да възстановят възможността пак да се ползва Домът по предназначение от нас, но се оказа, от юридическа гледна точка, че това не може да стане, защото сами, доброволно сме напуснали сградата, без да сме принуждавани от някого. Положението е толкова усложнено, че, за да се постигне нещо, са необходими обединени усилия, упълномощени представители или ръководство, които да използват

всички възможни законови средства, за да се върне поне част от сградата, за която ще сме в състояние да плащаме наем.

След пространни разисквания и обсъдени варианти за изход от тежката ситуация, единодушно се стигна до решението да се избере нов Управителен съвет, който да бъде натоварен с тази сложна задача, за да може да се работи нормално, да се възстанови обичайният ритъм от преди сътресението.

ПРОТОКОЛ

Днес 19.09.2008 година по искане на повече от 1/3 от членовете на Сдружение на писателите Варна, се състоя извънредно общо събрание на Сдружение на писателите Варна.

Събранието бе насрочено за 18.00 часа и след като бе установено, че присъстват повече от половината членове - 37 от общо 67 човека, бе открито от Елена Георгиева член на УС. Тя обяви, че има кворум и събранието е законно, може да взема решения и предложи за председател на събранието да бъде избрана г-жа Веселина Цанкова, а за протоколчик Снежана Атанасова. След единодушно гласуване председателя на събранието обяви

Дневен ред:

1. Разглеждане работата на изборния през м Януари Управителен съвет.
2. Предложение за избиране на нов Управителен съвет и контролно ревизионна комисия.

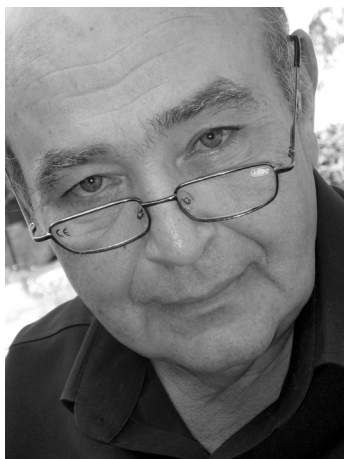
По първа точка същата направи кратко резюме за състоянието на Сдружението в периода от м. Януари до сега и най-вече наблегна на момента, че настоящото ръководство не е направило нищо за да защити интересите на пишещите братя. Без да се уведоми Управителният съвет и да се обсъди с тях, еднолично Станислав Пенев/ понеже той все още е бил легитимен председател, тъй като не е било излязло решението от съда за новото ръководство и председател/ е взел решение и заедно с новоизбрания председател Димитър Кънев, са предали ключовете от сградата Дом на писателя, в която до сега се помещаваше Сдружението и са се провеждали събиранията и мероприятията на членовете му, на Областната управа. В момента нашата организация няма къде да си провежда мероприятията и да се събират членовете и. Всичко това е станало без присъствието на комисия и без опис на наличния инвентар, документи и вещи. Само част от архива е съхранен при председателя на Сдружението и при счетоводителя / част от счетоводната документация / В момента се намираме в много тежка ситуация, защото някои от нас използвайки личните си познания се опитаха да възстановят възможността да се ползва сградата пак, но от юридическа гледна точка, се оказва, че нас никой не ни е гонил от сградата, а ние сами сме я напуснали. Това много усложнява положението и за да може да прави нещо в тази насока ще трябва да се обединим и да използваме всички възможни законови средства да си върнем поне част от сградата, за която ще можем да плащаме наем.

Елена Георгиева – допълни, че тя като член на ръководството не е била уведомена за предаването на ключовете и не е знаела нищо по

Протокол от Извънредното общо събрание на СП от 19.09.2008 г.

По точка втора от дневния ред, първо беше определен с гласуване броят на членовете на ръководните органи – Управителен съвет и Контролно-ревизионна комисия, за да могат да работят ефективно. Реши се УС да бъде от 5 души, а КРК – от трима. За членове на УС бяха предложени Атанас Липчев, Кирил Георгиев, Ванилин Гавраилов, Илиян Троянски, Иван Овчаров, Ели Георгиева и Сия Папазова. След тайно гласуване за председател на новия УС бе избран Атанас Липчев и за членове: Кирил Георгиев, Ванилин Гавраилов, Илиян Троянски, Иван Овчаров. За членове на КРК бяха предложени и приети единодушно: Дима Димитрова, Станка Бонева и Светла Павлова. С тези избраници започна борбата за оцеляването и възстановяването на организационния живот във всичките му проявления, включително и издаването на вестник „КИЛ”.

Първо бе издействана възможно най-бързо регистрацията на новите ръководни органи, за да водят легитимна борба за решаване на проблемите. Заредиха се всекидневни срещи с представители на Областна управа,

Атанас Липчев - Председател на възстановеното през есента на 2008 г. Сдружение на писателите

дори абсурдни мотивирания за приоритети и целесъобразности, ултиматуми, пресконференции, измамлива добронамереност и т.н. Затова толкова скъпи за нас бяха и частичните успехи, първият от които е получаването на ключовете за сградата, макар да не са оказаха за същата сграда. Важното беше предназначението, разрешението да се ползват две от стаите на Дома срещу определен

наем, а залата – без наем, само за публични изяви в определени дни или случаи. Това все пак беше нещо, не малко нещо в сравнение с абсолютното нищо. Беше и първата спечелена битка от новото ръководство, най-голямата заслуга за която имаха Атанас Липчев и Кирил Георгиев. Благодарение на неимоверните усилия, енергия и лишения – лични, семейни, творчески, този успех бе постигнат за много по-кратко време от очакваното. През януари 2009 г. Сдружението на писателите успя да се завърне в творческия си дом. Радостта бе съпроводена и от голямо разочарование. Заварена беше страшна гледка. Както се изтъква в доклада на Ванилин Гавраилов за изтеклата година и няколко месеца: „Помещенията бяха в отчайващо състояние, но върхът на вандалицината бе погрозът в Клуб-ресторънта, известен като писателското заведение. Мнозина помнят, че това бе едно приятно и тихо заведение, където се събираха и общуваха хора на изкуството, не само писатели. Сега то бе опустошено – умишлено, грозно и варварски, с омраза, като че ли за отмъщение!... Липсваше прекрасният барплот (скъпа орехова изработка), липсваше цялото оборудване – маси, столове, хладилници, фризери, полилеи, липсваха радиаторите, изтръгнати от тръбите. Клубът сега представлява едно голо и обругано помещение с разкъртени стени... И със задължения към Енергоснабдяване и ВиК.”

Много работа е хвърлена за почистването и освежаването на Дома. Изринати и изхвърлени са огромно количество боклуци от градинката и стълбището на входа, който се бе превърнал в убежище за клошари, алкохолици и наркомани. С общи усилия всичко бе приведено в приличен вид. И залата за културни прояви стана възможна за ползване.

Другата неотложна задача бе да се оборудва Сдружението с необходимата офис-техника. Атанас Липчев, с решаващата помощ на Веселина Цанкова, намери спонсори за доставянето на принтер, факс и компютър, ксерокс и друга техника, с каквато Сдружението никога не е разполагало дотогава. За компютъра сме благодарни на литературния критик и изследовател Александър Йорданов.

За една творческа формация от изключително значение е да има трибуна. А когато си имал такава, с наложено име и престиж, стремежът да я възстановиш е още по-голям, но и по-труден... С финансовата подкрепа на Община Варна, благодарение на Комисията по култура към Общинския съвет и на нейния председател – Панко Анчев, както и на Дирекцията за култура и духовно

Гостуване в гр. Вълчи дол - 2009 г.

развитие, от месец март 2009 година бе възстановено издаването на вестник „КИЛ“, с главен редактор Иван Овчаров. Осигурен бе интернет, а впоследствие бе направен и сайт на Сдружението – вестникът бе пуснат и в електронен вариант. Постепенно бе нормализирана работата в Сдружението, за което голям принос има и касиер-счетоводителят Снежана Атанасова. Тя създаде уют в стаите и ред в цялата сграда.

Възстановяването на вестник „КИЛ“ не можеше да бъде задълго, без трайна финансова осигуровка. За целта гл. редактор Иван Овчаров предложи статут и идеен проект в общинската комисия по култура и духовно развитие. Комисията прие предложенията и въз основа на тях, Община Варна осигури средства за целогодишното издаване на „КИЛ“. Нещо повече, изразено бе становище, че ако вестникът се списва добре и пълноценно отразява културния живот в града, от 2010 г. финансирането му може да бъде заложено в самия бюджет за направление „Култура“. Сега това е вече факт и вестникът се финансира равнопоставено с най-големите културни прояви във

Варна, като фестивала „Варненско лято“, например. Това ни дава възможност за в бъдеще да кандидатстваме и за увеличение на субсидията, за да се усъвършенства и самото полиграфическо оформяне на изданието.

През отчетения период значително беше подобрена и работата с разпространението на вестника; най-голяма заслуга за това има Станка Бонева, член на редколегията и на КРК. Тя изпраща всеки брой на „КИЛ“ в Министерството на културата, в Института за литература към БАН, в Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии, в библиотеките на СУ „Св. Климент Охридски“ и Нов български университет, в библиотеките на всички ВУЗ-ове, в които има филологически специалности или журна-

листически факултети, или изкуствознание, в НХА, във ВНВМУ - Варна; до всички регионални (областни) библиотеки в страната – 27 на брой и в Столична библиотека - София, както и до още около 50 общински и читалищни библиотеки в цялата страна. Отделно изданието разчита и на около стотина абонамента за 2011 г. и се разпространява по РЕП-овете в цяла Варна.

Изключително полезно беше участието на Емил Иванов до последните дни от живота си, който, освен с оценяването на предложените за печат поезия и проза, както и с рубриката, която водеше, сам осигуряваше и редица материали на автори от страната за страниците на в. „КИЛ“. Рубриката, която той водеше, сега се продължава също успешно от Симеон Илиев. Активно участие в списването на вестника имат не само членовете на редколегията (Ванилин Гавраилов, Ангел Дюлгеров, Станка Бонева, доц. Людмила Стоянова и Симеон Илиев), но и други членове на Сдружението – Красимир Машев също води своя рубрика, Веселина Цанкова подготвя култур-

ните новини и др. А и нечленуващи в Сдружението също активно подпомагат работата по вестника – Мария Гроздева, на доброволни начала, поддържа сайта на изданието и често пъти подпомага самото „сглобяване“ на броевете. За своя самоотвержен труд засега Мария Гроздева получава само благодарности от писателите.

След едногодишното отсъствие от националния каталог на изданията, Вестник „КИЛ“ сравнително бързо възстанови своята популярност и вече се приема изключително добре в страната. Например, в края на август 2009 година Атанас Липчев беше в Пловдив като участник в конференцията на тема „Преглед на извънстоличните издания за култура и литература“. Това, че бяхме поканени, е израз на добра оценка, а на самата конференция вестникът се прие изключително добре.

През отчетния период имаше творчески изяви и на отделни членове на Сдружението. Излязоха от печат книгите на Станка Бонева („Оттатък“), на Петър Костов („Човекът между Аполон и Квазимодо, Афродита и Баба Яга“ - есета), на Ели Георгиева („Целува също като теб“), на Павлина Циганчева („Морска сирена“), на Димитрина Якимова („В проблясъка на идващия ден“), на Кирил Георгиев („Помен за живи“- проза), на Марко Илиев („Последните“ – роман), Ванилин Гавраилов („Серенада срещу суета“). Незабравими ще останат вечерите, посветени на поезията на Дима Димитрова, Иван Ставрев, Иван Кьосев, Димитрина Якимова, Михо Стойчев, Иван Овчаров и много други. Някои от тях се представиха и на общоградските тържества по време на Рождественския и Майския салони на изкуствата. Паметна беше и вечерта, посветена на творчеството на писателя Петър Доков. Трудно е всички да бъдат изброени, а и не това е целта на тази история. Вероятно списъкът на авторите, издали книги през отчетния период, не е пълен, но не можем да упоменем всички, защото липсва достатъчна информация. Тепърва се възстановяват прекъснати практики, като тази авторите на Сдружението да оставят по един екземпляр от своя нова книга.

През 2010 година бе поставено и началото на една нова библиотека, носеща също названието „КИЛ“, чиято цел е по-цялостното представяне на автори, публикували свои произведения във вестника, независимо от жанра на произведенията им. Първите две заглавия в библиотеката „КИЛ“ са „Продължение в отвъдното“ от Иван Ставрев и „И нищо повече от любов“ от Иван Овчаров. През 2011 година има „заложи“ за издаване още някол-

ко заглавия в поредицата.

Важен момент в живота на Сдружението на писатели-Варна е приемането на Етичен кодекс, на Общото организационно събрание, проведено на 17 септември 2010 година. Необходимостта от такъв кодекс бе породена от някои неприятни недоразумения и конфликти ситуации между членовете на Сдружението.

ЕТИЧЕН КОДЕКС

На Сдружението на писателите - Варна

Писателите, обединени в Сдружението на писателите-Варна, считат, че упражняват дейност, която налага да контактуват както помежду си, така и с много други хора, което им дава възможност да влияят на общественото мнение. Това изисква дейността им да бъде подчинена на регламентиран морални норми на поведение – както в обществото, така и помежду си.

Членовете на Сдружението на писателите във Варна заявяват, че приемат принципите на настоящия Етичен кодекс и те ще са определящи в работата им и в поведението им на писатели и личности.

Всеки член на Сдружението на писателите във Варна се задължава:

1. Да допринася за по-доброто име на Сдружението и с дейността си да позволи на всеки член на сдружението да се чувства информиран и да осъзнае възможността и потребността да се включва активно в организираниите от Сдружението прояви.
2. Във всички случаи и при всички обстоятелства поведението му да заслужава доверие и да не разпространява информация, която не се основава на установени и проверени факти.
3. При изпълнението на задълженията си като член на Сдружението да спазва моралните принципи и правила на „Всеобщата декларация за правата на човека“.
4. Да изгражда морални, психологически и интелектуални условия за ефективен диалог и дейност в Сдружението, допринасяйки за добрия психоклимат сред членовете на Сдружението.
5. Да уважава и стимулира изразяването на различни гледни точки от членовете на Сдружението при спазване на добрия тон и изискванията на т.4.
6. Да не допуска поведение, което би увредило до-

брото име на Сдружението на писателите във Варна или на отделни негови членове.

7. Да не използва подвеждащи техники, които не могат да бъдат контролирани от отделната личност, да не плете интриги срещу отделни членове на Сдружението или срещу Сдружението като цяло.

8. Да проявява честност, порядъчност, надпартийност и лоялност към Сдружението на писателите във Варна, да спазва добрия тон в контакти с представители на държавни и неправителствени институции, като не прекрачва границата в нивото на своите пълномощия и компетентност при еднолични действия или изявления от името на Сдружението на писателите.

9. Да не разкрива поверителна информация и да не я използва за лично облагодетелстване.

10. При конфликт или при явно нарушаване на принципите в настоящия Етичен кодекс от член или членове на Сдружението, случаят се отнася до Комисията по етика към Сдружението на писателите във Варна или до УС и, след разглеждане в Комисията по етика и по предложение на УС, да се представя за обсъждане и за вземане на решение на общото събрание на Сдружението, за да има откритост и прозрачност в действията на ръководството на Сдружението.

Във връзка с приетия Етичен кодекс бе създадена и Комисия по етика. Гласувани бяха единодушно предложенията за членове на комисията: Красимир Машев, Руска Даскалова и Петър Доков.

На същото организационно събрание бяха предложени и приети за членове на Сдружението: Кремена Стоева, Милена Иванова, Кирилка Стойнова, Марица Гърдева, Йонко Йонков, Ценка Илиева, Таня Карагьозова, Иван Стоилов, Матейна Нулис, Йордан Гайдаров, Никола Увалиев. С последните приети членове, броят на членуващите в Сдружението на писателите премина цифрата 60.

На последното отчетно-изборно събрание на Сдружението, проведено на 12 ноември 2010 година, бяха приети последните промени в Устава, а именно: в раздел III, чл.12 е допълнено „... да се приемат за членове на Сдружението и хора, които още нямат издадена книга, но имат ярки публикации, награди и отличия“; в раздел IV, чл.22(3)

„... председателят може да се избира само за два поредни мандата“; в раздел V, чл.24, точ.4 – увеличение на членския внос от 12 на 24 лв. годишно за работещите и

ЕТИЧЕН КОДЕКС на Сдружението на писателите - Варна

Писателите, обединени в Сдружението на писателите във Варна, считат, че упражняват дейност, която налага да контактуват както помежду си, така и с много хора, което им дава възможност да влияят на общественото мнение. Това изисква дейността им да бъде подчинена на регламентирани морални норми на поведение – както в обществото, така и помежду си.

Членовете на Сдружението на писателите във Варна заявяват, че приемат принципите на настоящия Етичен кодекс и те ще са определящи в работа им и в поведението им на писатели и личности.

Всеки член на Сдружението на писателите във Варна се задължава:

1. Да допринася за по-доброто име на Сдружението и с дейността си да позволи на всеки член на сдружението да се чувства информиран и да осъзнае възможността и необходимостта да се включва активно в организираният от сдружението прояви.
2. Във всички случаи и при всички обстоятелства поведението му да заслужава доверие и да не разпространява информация, която не се основава на установени и проверени факти.
3. При изпълнение на задълженията си като член на сдружението да спазва моралните принципи и правила на “Всеобщата декларация на правата на човека”.
4. Да изгражда морални, психологически и интелектуални условия за ефективен диалог и дейност в Сдружението, допринасяйки за добрия психоклимат сред членовете на Сдружението.
5. Да уважава и стимулира изразяването на различни гледни точки от членове на сдружението при спазване на добрия тон и изискванията на т.4.
6. Да не допуска поведение, което би увредило доброто име на Сдружението на писателите във Варна или на отделен член на Сдружението.
7. Да не използва подвеждащи техники, които не могат да бъдат контролирани от отделната личност, да не плете интриги срещу отделни членове на сдружението или срещу Сдружението като цяло.
8. Да проявява честност, порядъчност, надпартийност и лоялност към Сдружението на писателите във Варна, да спазва добрия тон в контакти с представители на държавни и неправителствени институции, като не прекрачва границата в нивото на своите пълномощия и компетентност при еднолични действия или изявления от името на Сдружението на писателите.
9. Да не разкрива поверителна информация и да не я използва за лично облагодетелстване.
10. При конфликт или при явно нарушаване на принципите в настоящия Етичен кодекс от член или членове на Сдружението, случаят да се отнася до Комисията по етика към Сдружението на писателите във Варна или до УС и, след разглеждане в Комисията по етика и по предложение на УС, да се представя за обсъждане и за вземане на решение на общо събрание на Сдружението, за да има откритост и прозрачност в действията на ръководството на Сдружението.

Този Етичен кодекс е обсъден и приет на 17 септември 2010г. в гр.Варна, ул.“Крали Марко”11, на общо организационно събрание на Сдружението на писателите в гр.Варна. Етичният кодекс подлежи на изменения и допълнения на общо събрание на Сдружението на писателите по предложение на УС или на

Етичен кодекс на Сдружението на писателите - Варна

от 6 на 12 лв. за пенсионерите. Последната промяна се прие с 2 гласа против.

Ето и новите ръководни органи, с които навлизаме в 21-та година на Сдружението. За УС бяха предложени и избрани с пълно мнозинство: Ванилин Гавраилов – председател и членове Иван Овчаров, Петър Стойков, Марица Гърдева (зам. председател), Владимир Русев, Кирил Георгиев и Ангел Дюлгерев. Иван Овчаров бе избран и за гл. редактор на вестник „КИЛ”.